

“मीठे बच्चे- तिमी बेहदका बाबाको पासमा आएका हौ विकारीबाट निर्विकारी बन्न, त्यसैले तिमीमा कुनै पनि भूत हुनु हुँदैन ।”

प्रश्न:- बाबाले अहिले तिमीलाई त्यस्तो कुनचाहिँ पढाइ पढाउनुहुन्छ जो सारा कल्पमा पढाइँदैन ?

उत्तर:- नयाँ राजधानी स्थापना गर्ने पढाइ, मनुष्यलाई राजाई पद दिने पढाइ यस समय परमपिताले (सुप्रिम बाबाले) नै पढाउनुहुन्छ । यो नयाँ पढाइ सारा कल्पमा पढाइँदैन । यसै पढाइबाट सत्ययुगी राजधानी स्थापना भइरहेको छ ।

ओम् शान्ति । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी आत्मा हौं, न कि शरीर । यसलाई भनिन्छ देही-अभिमानि । मनुष्य सबै छन् देह-अभिमानि । यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ अथवा विकारी दुनियाँ । रावण राज्य हो । सत्ययुग बितिसकेको छ । त्यहाँ सबै निर्विकारी रहन्थे । बच्चाहरू जान्दछन्- हामी नै पवित्र देवी-देवता थियौं, जो ८४ जन्मपछि फेरि पतित बनेका छौं । सबैले त ८४ जन्म लिँदैनन् । यहाँ नै देवी-देवता थिए, जसले ८२, ८३, ८४ जन्म लिएका छन् । तिनै पतित बनेका छन् । भारत नै अविनाशी खण्ड भनी गायन गरिएको छ । जब भारतवर्षमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो तब यसलाई नयाँ दुनियाँ, नयाँ भारत भनिन्थ्यो । अहिले हो पुरानो दुनियाँ, पुरानो भारत । उनीहरू त सम्पूर्ण निर्विकारी थिए, कुनै विकार थिएन । ती देवताहरू नै ८४ जन्म लिएर अहिले पतित बनेका छन् । कामको भूत, क्रोधको भूत, लोभको भूत- यी सबै कडा भूत हुन् । यी सबैमा मुख्य हो देह-अभिमानको भूत । रावणको राज्य हो नि । यो रावण हो भारतवर्षको आधा कल्पको दुश्मन, जब मनुष्यमा ५ विकार प्रवेश गर्छन् । देवी-देवताहरूमा यी भूत थिएनन् । फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै यिनको आत्मा पनि विकारमा आयो । तिमीले जान्दछौ- हामी जब देवी-देवता थियौं तब कुनै पनि विकारको भूत थिएन । सत्ययुग-त्रेतालाई भनिन्छ रामराज्य, द्वापर-कलियुगलाई भनिन्छ रावण राज्य । यहाँ हरेक नर-नारीमा ५ विकार छन् । द्वापरदेखि कलियुगसम्म ५ विकार चल्छन् । अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा बसेका छौ । बेहदका बाबाको पासमा आएका छौ, विकारीबाट निर्विकारी बन्नको लागि । निर्विकारी बनेर यदि कोही विकारमा गिर्छन् भने बाबा लेख्नुहुन्छ तिमीले कालो मुख ग्यौ, अब गोरो मुख हुन मुश्किल छ । ५ तल्लाबाट खस्नु जस्तै हो । हड्डी टुट्छन् । गीतामा पनि छ भगवानुवाच- काम महाशत्रु हो । हिन्दूहरूको वास्तविक धर्मशास्त्र हो नै गीता । हरेक धर्मको एउटै शास्त्र हुन्छ । हिन्दूहरूका त धेरै शास्त्र छन् । त्यसलाई भनिन्छ भक्ति । नयाँ दुनियाँ सतोप्रधान सत्ययुग, गोल्डन एज हो, त्यहाँ कुनै लडाई-भगडा थिएन । लामो आयु थियो, सदा स्वस्थ र धनवान् (एवर हेल्दी, वेल्दी) थिए । तिमीलाई स्मृति आएको छ हामी देवताहरू धेरै सुखी थियौं । त्यहाँ अकाल मृत्यु हुँदैन । कालको डर रहँदैन । त्यहाँ स्वास्थ्य, सम्पत्ति, र सुख (हेल्थ, वेल्थ, हैप्पीनेस) सबै रहन्छ । नर्कमा खुशी (हैप्पीनेस) हुँदैन । केही न केही शरीरको रोग लागिरहन्छ । यो हो अपार दुःखको दुनियाँ । त्यो हो अपार सुखको दुनियाँ । बेहदका बाबाले दुःखको दुनियाँ कहाँ रच्नुहुन्छ र ! बाबाले त सुखको दुनियाँ रच्नुभयो । फेरि रावण राज्य आयो तब त्यसबाट दुःख अशान्ति मिल्यो । सत्ययुग हो सुखधाम, कलियुग हो दुःखधाम । विकारमा जानु अर्थात् एक-अर्कालाई काम कटारी चलाउनु । मानिसहरूले भन्छन्- यो त भगवान्को रचना हो नि । तर होइन, भगवान्को रचना होइन, यो रावणको रचना हो । भगवान्ले त स्वर्ग रच्नुभयो । त्यहाँ काम कटारी हुँदैन । यस्तो होइन दुःख-सुख भगवान् दिनुहुन्छ । अरे, भगवान् बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई दुःख कसरी दिनुहुन्छ । उहाँले त भन्नुहुन्छ म सुखको वर्सा दिन्छु फेरि आधा कल्प पछि रावणले श्रापित गर्छ । सत्ययुगमा त अथाह सुख थियो, मालामाल थिए । एउटै सोमनाथको मन्दिरमा कति धेरै हीरा-जुहारत थियो । भारतवर्ष कति धनवान् (सालवेन्ट) थियो । अहिले त निर्धन (इनसालवेन्ट) छ । सत्ययुगमा शतप्रतिशत धनवान्, कलियुगमा शतप्रतिशत निर्धन- यो खेल बनेको छ । अहिले हो कलियुग (आइरन एज), खाद पर्दा-पर्दा बिलकुल तमोप्रधान बनेको छ । कति दुःख छ । यी हवाईजहाज आदि पनि १०० वर्षभित्र बनेका हुन् । यिनलाई भनिन्छ मायाको आडम्बर (पम्प) । मनुष्यले सम्भन्छन्- विज्ञान (साइन्स)ले त स्वर्ग बनाइदिएको छ । तर यो हो रावणको स्वर्ग । कलियुगमा मायाको आडम्बर वा आकर्षण (पम्प) देखेर तिम्रो पासमा मुश्किलले आउँछन् । सम्भन्छन्- हाम्रो पासमा त महल, मोटर आदि छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- स्वर्ग त सत्ययुगलाई भनिन्छ, जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । अहिले यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहाँ छ र ! अब कलियुगपछि फेरि यिनको राज्य आउनेछ । पहिले भारतवर्ष सानो थियो । नयाँ दुनियाँमा हुन्छन् नै ९ लाख देवताहरू । पछि वृद्धि भइरहन्छ । सारा सृष्टि वृद्धि हुँदै जान्छ नि । पहिले-पहिले केवल देवी-देवता थिए ।

त्यसैले बेहदका बाबाले विश्व (वर्ल्ड)को इतिहास-भूगोल (हिस्ट्री-जोग्राफी) बसेर सम्झाउनुहुन्छ । बाबा बाहेक अरू कसैले पनि बताउन सक्दैन । उहाँलाई भनिन्छ ज्ञानका सागर परमपिता परमात्मा (नलेजफुल गड फादर) । सबै आत्माहरूका पिता । आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन् फेरि भाइ र बहिनी बन्छन् । तिमी सबै हौ एक प्रजापिता ब्रह्माका गोद लिइएका बच्चाहरू (एडप्टेड चिल्ड्रेन) । सबै आत्माहरू उहाँका सन्तान हुन् नै । उहाँलाई भनिन्छ परमपिता, उहाँको नाम हो शिव । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मेरो नाम एउटै शिव हो । फेरि भक्तिमार्गमा मनुष्यहरूले धेरै मन्दिर बनाएका छन्, त्यसैले धेरै नाम राखेका छन् । भक्तिका सामग्री कति धेरै छन् । त्यसलाई पढाइ भनिदैन । त्यसमा लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) केही पनि छैन । हो नै तल उत्रिने । तल उत्रिदा-उत्रिदा तमोप्रधान बन्छन् फेरि सबैले सतोप्रधान बन्नु छ । तिमी सतोप्रधान बनेर स्वर्गमा आउनेछौ, बाँकी सबै सतोप्रधान बनेर शान्तिधाममा रहनेछन् । यो राम्रोसँग याद गर । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई बोलाएका हौ— बाबा, हामी पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस् अहिले म सारा दुनियाँलाई पावन बनाउन आएको छु । मनुष्य सम्झन्छन्— गंगा-स्नान गर्नाले पावन बन्ने छन् । गंगालाई पतित-पावनी सम्झन्छन् । कुवाबाट पानी निस्क्यो, त्यसलाई पनि गंगाको पानी सम्झेर स्नान गर्छन् । गुप्त गंगा सम्झन्छन् । तीर्थयात्रामा वा कोही पहाडमा जान्छन्, त्यसलाई पनि गुप्त गंगा भन्छन् । यसलाई भनिन्छ भुटो । भगवान् सत्य हुनुहुन्छ (गड इज ट्रुथ) भनिन्छ । बाँकी रावण राज्यमा सबै छन् भुटो बोल्नेवाला । परमपिता परमात्मा (गड फादर) ले नै सत्य खण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यहाँ भुटो कुरा हुँदैन । देवताहरूलाई भोग पनि शुद्ध लगाउँछन् । अहिले त छ आसुरी राज्य, सत्ययुग-त्रेतामा हुन्छ ईश्वरीय राज्य, जो अहिले स्थापना भइरहेको छ । ईश्वरले नै आएर सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ । देवताहरूमा कुनै विकार हुँदैन । यथा राजा-रानी तथा प्रजा सबै पवित्र हुन्छन् । यहाँ सबै छन् पापी, कामी, क्रोधी । नयाँ दुनियाँलाई स्वर्ग र यसलाई नर्क भनिन्छ । नर्कलाई स्वर्ग बाबा बाहेक कसैले बनाउन सक्दैनन् । यहाँ सबै छन् नर्कवासी पतित । सत्ययुगमा हुन्छन् पावन । त्यहाँ यस्तो भन्दैनन्— हामी पतितबाट पावन हुनको लागि स्नान गर्न जान्छौ ।

यो विविध (भेराइटी) मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष हो । बीजरूप हुनुहुन्छ भगवान् । उहाँले नै रचना रच्नु हुन्छ । सबैभन्दा पहिले रच्नुहुन्छ देवी-देवताहरूलाई । फेरि वृद्धि हुँदै-हुँदै यति धर्म हुन्छन् । पहिला एक धर्म, एक राज्य थियो । सुखै सुख थियो । मनुष्यले चाहन्छन् पनि विश्वमा शान्ति होस् भनेर । त्यो अहिले तिमीले स्थापना गरिरहेका छौ । बाँकी सबै खतम हुनेछन् । बाँकी थोरै रहन्छन् । यो चक्र घुमिरहन्छ । अहिले हो कलियुगको अन्त्य र सत्ययुग आदिको पुरुषोत्तम संगमयुग । यसलाई भनिन्छ कल्याणकारी पुरुषोत्तम संगमयुग । कलियुगको अन्त्यमा सत्ययुग स्थापना भइरहेको छ । तिमी संगममा पढ्छौ, यसको फल सत्ययुगमा मिल्नेछ । यहाँ जति पवित्र बन्छौ र पढ्छौ त्यति उँच पद पाउनेछौ । यस्तो पढाइ कहीं पनि हुँदैन । तिमीलाई यस पढाइको सुख नयाँ दुनियाँमा मिल्नेछ । यदि कुनै पनि भूत भयो भने एक त सजाय खानुपर्नेछ, अर्को फेरि त्यहाँ कम पद पाउनेछौ । जो सम्पूर्ण बनेर अरूलाई पनि पढाउँछन् उनले उँच पद पाउनेछन् । कति धेरै सेवा केन्द्रहरू छन्, लाखौं सेवाकेन्द्रहरू हुनेछन् । सारा विश्वमा सेवाकेन्द्रहरू खुल्नेछन् । पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बन्नु नै छ । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य पनि छ । पढाउनेवाला एक शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर, सुखका सागर । बाबा नै आएर पढाउनुहुन्छ । यिनले पढाउँदैनन्, यिनीद्वारा उहाँले पढाउनुहुन्छ । यिनलाई गायन गरिएको छ— भगवान्को रथ, भाग्यशाली रथ । तिमीलाई कति पद्मापद्म भाग्यशाली बनाउनुहुन्छ । तिमी धेरै धनवान् बन्छौ । कहिल्यै पनि बिरामी हुँदैनौ । स्वास्थ्य, सम्पत्ति, सुख सबै मिल्दछ । हुन त यहाँ धन छ तर रोग आदि छ । त्यो खुशी रहन सक्दैन । केही न केही दुःख रहन्छ । त्यसको त नाम नै हो सुखधाम, स्वर्ग, प्याराडाइज । यी लक्ष्मी-नारायणलाई यो राज्य कसले दियो ? यो कसैले पनि जान्दैन । यिनीहरू भारतमा रहन्थे । विश्वका मालिक थिए । कुनै विभाजन (पार्टीशन) आदि थिएन । अहिले त कति विभाजन (पार्टीशन) छ । रावण राज्य हो । कति टुक्रा-टुक्रा भएका छन् । लडिरहन्छन् । त्यहाँ त सारा विश्वमा यी देवी-देवताहरूको राज्य थियो । त्यहाँ मन्त्री आदि हुँदैनन् । यहाँ त हेर कति मन्त्रीहरू हुन्छन् किनकि अक्कलहीन छन् । अनि मन्त्री पनि यस्तै तमोप्रधान पतित छन् । पतितको पतित मिले, कर-कर लम्बे हाथ... । कंगाल बन्दै जान्छन्, कर्जा लिदै जान्छन् । सत्ययुगमा त अन्न फल आदि धेरै स्वादिष्ट हुन्छन् । तिमी त्यहाँ गएर सबै अनुभव गरेर आउँछौ (ध्यानमा) । सूक्ष्मवतनमा पनि जान्छौ भने स्वर्गमा पनि जान्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ । पहिला भारतवर्षमा एउटै देवी-देवता धर्म थियो । अरू कुनै धर्म थिएन । फेरि द्वापरमा रावण राज्य शुरू हुन्छ । अहिले हो

विकारी दुनियाँ फेरि तिमी पवित्र बनेर निर्विकारी देवता बन्छौ । यो विद्यालय हो । भगवानुवाच— म तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु । तिमी भविष्यमा यो बन्ने छौ । राजाईको पढाइ अरू कहीं पनि मिल्दैन । बाबाले नै पढाएर नयाँ दुनियाँको राजधानी दिनुहुन्छ । परमपिता, शिक्षक, सतगुरु एउटै शिवबाबा हुनुहुन्छ । बाबा अर्थात् उहाँबाट अवश्य वर्सा मिल्नुपर्छ । भगवान्ले अवश्य स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ । रावण जसलाई हरेक वर्ष जलाउँछन्, यो हो भारतको पहिलो नम्बरको दुश्मन । रावणले कस्तो असुर बनाइदिएको छ । यिनको राज्य २५०० वर्ष चल्यो । तिमीलाई बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई सुखधामको मालिक बनाउँछु । रावणले तिमीलाई दुःखधाममा लैजान्छ । तिम्रो आयु पनि कम हुन्छ । अचानक अकालमा मृत्यु हुन्छ । अनेक प्रकारका बिमारी भइरहन्छन् । त्यहाँ यस्तो कुनै कुरा हुँदैन । नाम नै हो स्वर्ग । अहिले आफूलाई हिन्दू कहलाउँछन् किनकि पतित छन् । त्यसैले देवता कहलाउन लायक छैनन् । बाबा यस रथमा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, यिनको सँगै आएर बस्नुहुन्छ तिमीलाई पढाउन । अनि यिनले पनि पढ्छन् । हामी सबै विद्यार्थी हौं । एक बाबा मात्र शिक्षक हुनुहुन्छ । अहिले बाबाले पढाउनुहुन्छ । फेरि आएर ५००० वर्ष पछि पढाउनुहुन्छ । यो ज्ञान, यो पढाइ फेरि लोप (गुम) हुन्छ । पढेर तिमी देवता बन्यौ, २५०० वर्ष सुखको वर्सा लियौ फेरि हुन्छ दुःख, रावणको श्राप । अहिले भारत धेरै दुःखी छ । यो हो दुःखधाम । पुकार पनि गर्छन्— पतित-पावन आउनुहोस्, आएर पावन बनाउनुहोस् । अहिले तिमीमा कुनै पनि विकार हुनु हुँदैन तर आधा कल्पको बिमारी छिट्टै कहाँ निस्कन्छ र ! त्यस पढाइमा पनि जो राम्ररी पढ्दैनन् ती फेल हुन्छन् । जो स-सम्मान पास (पास विद् अनर) हुन्छन् उनले नै छात्रवृत्ति (स्करलशिप) लिन्छन् । तिमी मध्ये पनि जो ठीकसँग पवित्र बनेर अरूलाई पनि बनाउँछन् उनले यो पुरस्कार (प्राइज) लिन्छन् । माला हुन्छ ८ को । उनै हुन्छन् स-सम्मान पास । फेरि १०८ को माला पनि हुन्छ, त्यो मालाको पनि स्मरण (जप) गरिन्छ । मनुष्यले यसको रहस्य कहाँ बुझेका छन् र ! मालामा माथि हुन्छ फूल फेरि हुन्छ डबल दाना युगल (मेरु) । स्त्री र पुरुष दुवै पवित्र बन्छन् । यी पवित्र थिए नि । स्वर्गवासी कहलाउँथे । यही आत्मा फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै अहिले पतित बनेको छ । फेरि यहाँबाट पवित्र बनेर पावन दुनियाँमा जानेछ । विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ नि । विकारी राजाहरूले निर्विकारी राजाहरूको मन्दिर आदि बनाएर उनीहरूलाई पूज्दछन् । तिनै फेरि पूज्यबाट पुजारी बन्छन् । विकारी बनेपछि फेरि त्यो लाइटको ताज (मुकुट) पनि रहँदैन । यस्तै खेल बनेको छ । यो हो बेहदको आश्चर्यजनक नाटक (ड्रामा) । पहिला एउटै धर्म हुन्छ, जसलाई रामराज्य भनिन्छ फेरि अरू-अरू धर्मवाला आउँछन् । यो सृष्टिको चक्र कसरी घुमिरहन्छ त्यो एकै बाबाले सम्भाउन सक्नुहुन्छ । भगवान् त एकै हुनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वयम् भगवान् शिक्षक बनेर पढाउनुहुन्छ, त्यसैले राम्रोसँग पढ्नु छ । छात्रवृत्ति (स्करलशिप) लिनको लागि पवित्र बनेर अरूलाई पवित्र बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) भित्र काम, क्रोध आदिका जो पनि भूत प्रवेश भएका छन् त्यसलाई निकाल्नु छ । लक्ष्य-उद्देश्यलाई सामुन्ने राखेर पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— सर्व वरदानहरूलाई समयमा कार्यमा लगाएर फलीभूत बनाउनेवाला फलस्वरूप भव

बापदादाद्वारा समय प्रतिसमय जति पनि वरदान मिलेका छन् त्यसलाई समयमा कार्यमा लगाऊ । केवल वरदान सुनेर खुशी नहोऊ— आज धेरै राम्रो वरदान मिल्यो । वरदानलाई कार्यमा लगाएमा वरदान कायम रहन्छ । वरदान त अविनाशी बाबाको हो, त्यसलाई फलीभूत गर्नु छ । त्यसको लागि वरदानलाई बारम्बार स्मृतिको पानी देऊ, वरदानको स्वरूपमा स्थित हुने घाम देऊ तब वरदानको फल स्वरूप बन्नेछौ ।

स्लोगनः— जसको नजरमा बाबा हुनुहुन्छ, उसलाई मायाको नजर लाग्न सक्दैन ।